

som her foreslaaet at have Bierhverv, thi Forholdet er jo det, at 43 pCt. af de Embedsmænd i højere Stillinger og Statsfunktionærer, der have været spurgt, ingen „Ben“ have haft, og endnu den Dag i Dag ingen have, og desuagtet leve de. Det er heller ikke Meningen, at man skal sikre en Mand, fordi han beskikkes til et Embede, et Bierhverv, og selv om han ønsker det, er han jo heller ikke sikker paa at faa noget, det afhænger af hans Medborgeres Tillid. Sikker er det, at Embedsmændenes første Pligt er at passe deres Embede. At Staten maa indrette sine Lønninger forsvarligt, er jeg enig med det ærede Medlem i, men jeg tror ikke, at man skal sætte Spørgsmaalet om forhøjede Lønninger i Forbindelse med et Forslag af den Art, som her foreligger.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Ministrenes fremtidige Redegørelse for, om de have Bierhverv eller ikke, skal jeg udtale, at jeg ikke har ønsket denne Bestemmelse indført, men da man i Folketinget har holdt fast paa at faa den indført, skal jeg ikke modsætte mig den, fordi en Ministers Forhold ogsaa til private Erhverv maa være klart, og jeg mener ikke, det vil være rigtigt, at en Minister har Bierhverv, uden at det er klart baade for Rigsdagen og for Befolkningen, hvorledes hans Stilling er. Dette Ministerium har derfor frivilligt gjort Rede for sin Stilling i den Henseende, men jeg er enig med min Forgænger, den forhenværende Konseilspræsident Zahle, i den Betragtning, han i Fjor gjorde gældende, at man ikke absolut kan kræve som Regel, at en Minister ikke kan have nogen erhvervsmæssig Virksomhed ved Siden af sin Funktion som Minister, thi det vilde, som det ærede Medlem ogsaa var inde paa, føre til, at en Minister, der rives ud af en Virksomhed, som han kan leve af, maa kræve Pension i højere Maal end egentlig efter Loven tilsigtet, naar man forlanger, at han skal opgive hele sin Virksomhed for at overtage en Stilling, der er saa usikker som i vore Dage den at være Minister.

Det ærede 3det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) ankede over Slutningsbestemmelsen, at denne Lov træder i Kraft den 1ste April 1911. Ja, da Lovforslaget blev fremsat fra Ministeriets Side, tænkte man jo, at man, muligen kunde faa tilendebragt Behandlingen af denne Sag, og faa en Lov ud deraf inden 1. April. Det er imidlertid ikke et Spørgsmaal, som vilde nogen Vanskelighed i det andet Ting,

hvis de Herrer ville ændre denne Dato og foreskrive en senere Dato for Lovens Ikrafttræden.

Det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll), der har været Medlem af Kommissionen, udtalte sig, som venteligt var, velvilligt om selve Lovforslaget. — Naar det ærede Medlem henstillede til Ministeriet og særlig til mig i Fremtiden at fordele Arbejdsstoffet mere ligeligt mellem Tingene, end Tilfældet har været hidtil, i hvert Fald i denne Samling, skal jeg sige til det ærede Medlem, at min Bestræbelse skal være rettet derpaa. Jeg finder ogsaa, det er praktisk, at man i saa stor Udstrækning som muligt fordele Arbejdsstoffet ligeligt mellem begge Ting. Men der har i Aar været fremsat en hel Række Forslag af stor finansiel Rækkevidde, og det er jo parlamentarisk Skik, at saadanne Lovforslag, der indeholde Spørgsmaal om større Bevillinger, fremsættes først i Folketinget, og denne Regel har Ministeriet fulgt, derimod erkender jeg, at dette Forslag godt kunde have været fremsat først i Landstinget i Stedet for som nu i Folketinget. — Jeg kan ogsaa dele det ærede Medlems Ønske om, at Rigsdagen kunde slutte ved 1. April, men det er Forhold, man ikke raader over. Grunden til, at Ministeriet i Aar har givet Rigsdagen Tid ud over 1. April, er denne, at Ministeriet ønsker, at adskillige af de Lovforslag, som nu foreligge for dette Ting, maatte kunne gennemføres i denne Samling. Det glæder mig at erfare, at der ogsaa er Udsigt til, at den Omstændighed, at Rigsdagstiden er gaaet ud over 1. April, vil føre til et Resultat, som jeg paa Ministeriets Vegne kan være glad over.

J. Pedersen: Jeg vil blot sige, at jeg ønsker ikke, at mine Bemærkninger om Bestemmelsen angaaende Lovens Ikrafttræden optages som en væsentlig Anke mod Lovforslaget. Jeg gjorde kun opmærksom derpaa, fordi jeg mener, at den indeholder en Skødesløshed. Jeg retter ingen Bebrejdelse imod Ministeriet, fordi det har fremsat Forslaget saaledes i Folketinget, det kan have været overmaade rigtigt, men naar det andet Ting vedtager Forslaget den 25. April med den Bestemmelse, at det skal træde i Kraft den 1. April, forekommer det mig ikke at være ganske korrekt.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.